

เส้นทาง

สู่ความเป็นพุทธะ (๑)

ธรรมดาของพระโพธิสัตว์ทั้งหลาย แม้รู้ว่าสกลจักรวาล
ทั้งสิ้น เต็มด้วยถ่านเพลิงซึ่งปราศจากเปลว เคลื่อนกล่นด้วยหอก
และหาว ดารดาษไปด้วยหนามแหลม หรือเต็มด้วยน้ำ
ปริ่มฝั่งแล้ว หากสามารถก้าวข้ามได้ จะได้ตรัสรู้ธรรมเป็น
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ก็ตัดสินใจที่จะทอดเท้าก้าวข้ามไป
เพื่อให้ได้มาซึ่งสัพพัญญุตญาณอันประเสริฐ

เส้นทางสู่ความเป็นพุทธะ(๑)

๖๒

บุคคลปรารถนาจะทำอะไรแล้ว พึงกระทำสิ่งนั้นให้สำเร็จ ไม่ควรปล่อยทิ้งไว้ เพราะจะทำให้เนิ่นช้าต่อความเจริญก้าวหน้าในชีวิต การงานที่คั่งค้างก็เหมือนดินพอกหางหมู นอกจากจะพอกพูนภาระแล้ว ยังทำให้เสียการงานอีกด้วย ดังนั้นเราควรที่จะเร่งรีบขวนขวายทำงานให้สำเร็จสมบูรณ์ จะได้เป็นอุปนิสัยที่ดีติดตัวไปข้ามภพข้ามชาติ เมื่อตัดสินใจจะทำอะไรต่อไป จะได้ไม่ต้องมาห่วงหน้าพะวงหลัง ที่สำคัญเรายังมีงานหลักที่จะต้องทำ อีกทั้งยังเป็นงานหลักที่แท้จริงของมวลมนุษยชาติ คือ การทำใจหยุดใจนิ่ง ซึ่งถือเป็นกรณียกิจที่สำคัญ เราควรต้องหมั่นทำภาวนาให้เข้าถึงพระรัตนตรัย อันเป็นสรณะ ที่พึ่งที่ระลึกของเราอย่างแท้จริง

มีธรรมภาสิตใน ชัคควิสาณสูตร ว่า

“ธรรมดาของพระโพธิสัตว์ทั้งหลาย แม้รู้ว่าสกล-จักรวาลทั้งสิ้น เต็มด้วยถ่านเพลิงซึ่งปราศจากเปลว เกือบ-กล่นด้วยหอก และหลาว ดารดาชไปด้วยหนามแหลม หรือ เต็มด้วยน้ำปริ่มฝั่งแล้ว หากสามารถก้าวข้ามได้ จะได้ตรัสรู้ธรรมเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ก็ตัดสินใจที่จะทอดเท้าก้าวข้ามไป เพื่อให้ได้มาซึ่งสัมพัญญตญาณอันประเสริฐ”

กว่าที่พระบรมโพธิสัตว์เจ้าแต่ละพระองค์จะสั่งสมบารมีจน

เส้นทางสู่ความเป็นพุทธะ(๑)

๖๓

แถมรอบ และได้ตรัสรู้เป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า นั่น มีสิ่ง
สิ่งที่เกิดขึ้นได้ง่ายๆ ท่านถึงกล่าวว่า ทูลโลโก พุทธอุปปาโท การ
บังเกิดขึ้นของพระพุทธเจ้าเป็นการยาก บุคคลที่จะกล้าคิด กล้า
ทำอย่างนั้นได้มีเพียงประเภทเดียวเท่านั้น คือ พระบรมโพธิสัตว์
เป็นยอดนักรบในสังสารวัฏ รบกับกิเลสที่ครอบงำจิตใจมนุษย์
ท่านต่อสู้กับความยากลำบาก และปัญหาอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้น
ในระหว่างการสร้างบารมีอย่างเอาชีวิตเป็นเดิมพัน

การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งปรารถนาพุทธภูมิ อยากรู้สัจ
ชนสัจตัวไปสู่ฝั่งนิพพานนั้น เพียงแค่คิดก็ยากแล้ว ยากยิ่งกว่า
งมเข็มในมหาสมุทร จากนั้นต้องย่ำคิด ย่ำพูด ย่ำทำ หมั่นตอก
ย่ำซ้ำเติมในมโนปณิธานที่แน่วแน่ไม่ได้คำนึงถึงเวลาว่าอีกกี่เดือน
กี่ปี ก็ภพก็ชาติจึงจะสมปรารถนา ท่านสร้างบารมีอย่างไรก็กาลเวลา
บารมีแถมรอบเมื่อไรก็สมปรารถนาเมื่อนั้น พระโพธิสัตว์จึงเป็น
บุคคลที่มีใจเหนือกว่ามนุษย์ทั้งหลาย เมื่อจะทำทานก็ทำแบบ
ทุ่มเทสุดหัวใจ ชาวโลกส่วนใหญ่ผู้นั้นอยากได้ แต่ท่านอยากให้
ให้ได้กระทั่งเลือดเนื้อและชีวิตเป็นทาน

พระโพธิสัตว์ทั้งหลาย เป็นสุดยอดนักเสียสละของโลก
และจักรวาล การรักษาศีลหรือเจริญภาวนาก็ทุ่มเทจนตลอดชีวิต
เพียรพยายามมานับภพนับชาติไม่ถ้วน แม้รู้ว่าหนทางสู่ความ

เส้นทางสู่ความเป็นพุทธะ(๑)

๖๔

เป็นพระพุทธเจ้านั้นยังอีกยาวไกล อย่างไรก็ตาม ขณะที่กำลังสร้างบารมีอยู่นั้น มีพระโพธิสัตว์จำนวนไม่น้อยที่เกิดท้อถอยในระหว่างทาง เพราะยังเป็นประเภทอนิยตโพธิสัตว์ คือ เห็นว่าการรื้อสัตรว์ขนสัตรว์ช่างยากเย็นแสนเข็ญจริงๆ จึงปรารถนาเป็นเพียงพระอัครสาวกบ้าง พระอริยสาวกบ้าง ซึ่งการสร้างบารมีไม่ยาวนานมาก เพียงให้ได้หมดกิเลสเป็นพระอสีติมหาสาวกซึ่งใช้เวลาอย่างน้อย ๑๐๐,๐๐๐ กัป พระอัครสาวกก็ใช้เวลา ๑ อสงไขยกับ ๑๐๐,๐๐๐ กัป

*สมัยหนึ่ง พระอนันท์ได้ทูลถามพระผู้มีพระภาคว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ความปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ควรใช้เวลานานเท่าไร” พระพุทธองค์ตรัสว่า “ดูก่อนอนันท์ ความปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้าทั้งหลาย โดยการกำหนดอย่างต่ำที่สุด ๒๐ อสงไขยกับ ๑๐๐,๐๐๐ กัป กำหนดปานกลาง ๔๐ อสงไขยกับ ๑๐๐,๐๐๐ กัป กำหนดอย่างสูง ๘๐ อสงไขยกับ ๑๐๐,๐๐๐ กัป ทั้ง ๓ ประเภทนั้น คือ พระพุทธเจ้าผู้เป็นปัญญาริกะ สัทธาธิกะ และวิริยาริกะ”

อาจมีผู้สงสัยว่า ทำไมต้องกำหนดเวลานานอย่างนั้นด้วย

เส้นทางสู่ความเป็นพุทธะ(๑)

๖๕

ถ้าเร่งสร้างบารมีอย่างเต็มที่ เพียงไม่กี่ล้านชาติก็น่าจะสามารถตรัสรู้ธรรมได้ เหมือนถ้าขยันเรียนหรือขยันทำงาน ก็สามารถประสบความสำเร็จได้อย่างรวดเร็ว แต่อันที่จริงการจะเป็นพระพุทธเจ้าไม่ใช่ง่ายอย่างที่คุณคิด พระพุทธองค์ตรัสว่า แม้บุคคลจะถวายมหาทานเหมือนกับมหาทานของพระเวสสันดรทุกๆวันก็ดี ล้างสมภารมีธรรม มีศีล เป็นต้น เพื่อมุ่งลัทธิปัญญุตญาณก็ดี หากยังไม่ถึง ๒๐ อสงไขย ๑๐๐,๐๐๐ กัปแล้ว ยังไม่อาจเป็นพระพุทธเจ้า เพราะญาณยังไม่แก่รอบ ยังไม่ถึงความไพบูลย์ เปรียบเหมือนข้าวกล้าจะออกรวงได้ ต้องใช้เวลา ๔ หรือ ๕ เดือน แม้จะขยันรดน้ำวันละ ๑๐๐,๐๐๐ ครั้งทุกๆวันก็ยังไม่อาจออกรวงภายใน ๑ เดือน ฉะนั้น ทุกสิ่งทุกอย่างก็ต้องค่อยเป็นไปตามกาลเวลาที่เหมาะสม ฉะนั้น

เมื่อจะสร้างบารมีเพื่อปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้าแล้ว พระโพธิสัตว์จำต้องปรารถนาอภินิหาร ๘ ประการ ซึ่งจะช่วยให้การตรัสรู้ธรรมเป็นผลสำเร็จ คือ ปรารถนาความเป็นมนุษย์ ความถึงพร้อมด้วยเพศ ถึงพร้อมด้วยเหตุ ได้พบพระศาสดา ได้บรรพชา ความถึงพร้อมแห่งคุณ อธิการ และความพอใจ

คำว่า อภินิหารนี้ ไม่ใช่เป็นเรื่องของการใช้ฤทธิ์เดชหรืออิทธิปาฏิหาริย์ แต่เป็นมโนปณิธานที่ตั้งไว้อย่างดีแล้ว เพื่อส่งเสริมการสร้างบารมีให้ได้ตรัสรู้ธรรมในอนาคต ได้สำเร็จเป็น

เส้นทางสู่ความเป็นพุทธะ(๑)

๖๖

อัครรรย์ ตั้งแต่

๑. ปราบปรามความเป็นมนุษย์ เนื่องจากเกิดเป็นเทวดา พรหม อรูปพรหม หรือสัตว์เดรัจฉาน ไม่สามารถสร้างบารมีได้ดีเท่ากับเป็นมนุษย์ เพศภาวะของความเป็นมนุษย์นี้จึงสำคัญที่สุด

๒. ความถึงพร้อมด้วยเพศ คือ ต้องเป็นบุรุษอย่างเดียว ไม่เป็นอภัพบุคคล ตั้งแต่เป็นสตรี กะเทย บัณเฑาะว์ หรือ อุกโตพญานก คือ มีสองเพศ บุรุษถือว่าเป็นอุดมเพศ เพราะมีลักษณะใกล้เคียงลักษณะมหาบุรุษมากที่สุด และสามารถสั่งสมบุญได้ดีที่สุดด้วย ท่านจึงตั้งปณิธานข้อนี้ไว้ให้ได้

๓. ถึงพร้อมด้วยเหตุ คือ ได้อุปนิสัยแห่งพระอรหันต์ ถ้ามีโอกาสฟังธรรมกับพระพุทธเจ้าพระองค์ใดพระองค์หนึ่ง ก็ให้สามารถรองตาม และบรรลุเป็นพระอรหันต์ได้ เหมือนอย่างสุเมธดาบส เพียงแต่ท่านยังไม่ปราบปรามจะหมดกิเลสเป็นพระอรหันต์ แต่ปราบปรามเป็นพระอรหันต์ลัทธิลัทธิพุทธเจ้าพระองค์หนึ่ง

๔. ได้พบพระศาสดา หมายถึงว่า ระหว่างสร้างบารมีอยู่นั้น ขอให้ได้พบ ได้เลื่อมใส และได้ฟังธรรมจากพระพุทธเจ้า

๕. ได้บรรพชา คือ เมื่อได้เกิดมาเป็นมนุษย์พบพระพุทธ-

เส้นทางสู่ความเป็นพุทธะ(๑)

๖๗

ศาสนา ได้อุดมเพศแล้ว ไม่ว่าจะเกิดในตระกูลกษัตริย์ พราหมณ์ หรือพ่อค้า นักธุรกิจหรืออะไรก็แล้วแต่ ขอให้มัวอัธยาศัยน้อมไป ในการออกบวช บำเพ็ญตนเป็นอนาคาริกมุนี ตั้งแต่เป็นภิกษุตาบส หรือฤาษีผู้บำเพ็ญพรต

๖. ความถึงพร้อมแห่งคุณ หมายถึง บวชแล้วขอให้ได้ คุณธรรมภายใน มีฌาน อภิญญา ตั้งแต่ได้อภิญญา ๕ สมาบัติ ๘

๗. อธิการ คือ การกระทำที่ยิ่ง หมายถึง ทำในสิ่งที่เหนือ มนุษย์ทั่วไป สิ่งไหนที่เป็นความดี เป็นไปเพื่อมรรคผลนิพพาน แม้คนธรรมดาไม่กล้าคิด ไม่กล้าพูด ไม่กล้าทำ ขอให้ท่านกล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ เช่น ปัญจมหาปริชาด ที่ท่านได้ปริชาดทรัพย์ บุตร ภรรยา อวัยวะ และชีวิต ซึ่งเป็นสิ่งที่คนทั่วไปทำได้ยาก แต่ก็ ขอให้ท่านได้ทำ และทำได้สำเร็จ

๘. ความพอใจ คือ จะเกิดอีกก็ภพก็ชาติ จะเป็นมนุษย์ หรือสัตว์เดรัจฉาน ขอให้ใจคิดอยากสร้างบารมีเป็นพระพุทธเจ้า อย่างเดียว อย่าได้เฉไฉ ท้อแท้ใจ เหมือนที่ท่านอุปมาไว้ว่า แม้จะต้องหมกหม้ออยู่ในกองไฟตลอด ๔ อสงไขย ๑๐๐,๐๐๐ กัป หากพ้นแล้วจะได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า ท่านก็ยอมที่จะรับ ความทุกข์ทรมานนั้น

นี่เป็นอธิการ ๘ ประการ เป็นความปรารถนาที่พิเศษ

เส้นทางสู่ความเป็นพุทธะ(๑)

๖๘

และเป็นมโนปณิธานที่เป็นไปเพื่อการให้ได้บรรลุลัทธิปัญญาของพระบรมโพธิสัตว์ทั้งหลาย พวกเราต่างมีมโนปณิธานอุดมการณ์ และเป้าหมายเหมือนกัน คือ จะสร้างบารมีร่วมกันเป็นทีม เพื่อไปให้ถึงที่สุดแห่งธรรม ขณะที่เราได้อัฏฐภาพเป็นมนุษย์เกิดมาพบพระพุทธศาสนาวิชชาธรรมกาย มีโอกาสที่จะศึกษาวิชชาธรรมกายนี้ นับว่าเป็นบุญลาภอันประเสริฐ ในระหว่างการเวียนว่ายตายเกิดในสังสารวัฏ ดังนั้นให้เร่งรีบสร้างบุญบารมีอย่างเต็มที่เต็มกำลัง เก็บเกี่ยวบุญให้ได้มากที่สุด และให้หมั่นอธิษฐานจิต ดอกย่ำช้าเดิมเข้าไปเรื่อยๆ เตือนตน และฝึกฝนตนเองเสมอ ให้สมกับที่ได้ชื่อว่า เกิดมาสร้างบารมีกันทุกคน

